

vonnis

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Handel, Kanton en Bewind
locatie Alkmaar

Zaaknr./rolnr.: 10360162 \ CV EXPL 23-956
Uitspraakdatum: 12 juli 2023

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

wonende te
eiser
verder te noemen:
gemachtigde:

tegen

de stichting
gevestigd te
gedaagde
verder te noemen:
gemachtigde:

1. Het procesverloop

1.1. heeft bij dagvaarding van 14 februari 2023 een vordering tegen
ingesteld. heeft schriftelijk geantwoord.

1.2. Op 13 juni 2023 heeft een zitting plaatsgevonden. en zijn gemachtigde zijn
verschenen. is verschenen bij (Hoofd Personeel & Organisatie) met
de gemachtigde. De griffier heeft aantekeningen gemaakt van wat partijen ter toelichting van
hun standpunten naar voren hebben gebracht. Partijen hebben gebruik gemaakt van
pleitaantekeningen, die zijn overgelegd.

2. De feiten

2.1. s op 1 augustus 2003 door aangesteld als docent-LD. Zijn
laatstverdiende salaris is € 6.059,00 bruto exclusief vakantietoeslag van 8% en overige
emolumenten.

2.2. Op de arbeidsovereenkomst is de Collectie Arbeidsovereenkomst Voortgezet Onderwijs
van toepassing (hierna: de cao).

2.3. Op 31 mei 2022 heeft de arbeidsovereenkomst met opgezegd
met ingang van 1 september 2022 wegens vroegpensioen.

2.4. De zomervakantie 2022 is door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
(OCW) vastgesteld van 16 juli tot en met zondag 28 augustus 2022.

2.5. was op 23 augustus 2022 40 jaar in dienst en heeft daarom een jubileumgratificatie ter hoogte van een maandsalaris ontvangen.

2.6. In de eindafrekening in augustus 2022 heeft een negatief verlofsaldo van 12,75 dagen (€ 3.980,44 bruto) in mindering gebracht, omdat in het schooljaar 2022/2023 een maand in dienst is geweest en per saldo meer vakantie heeft genoten dan hij heeft opgebouwd.

3. Het geschil

3.1. vordert dat de kantonrechter veroordeelt tot betaling van het ingehouden negatieve verlofsaldo van € 4.630,44 bruto, de wettelijke verhoging van 50% en de wettelijke rente.

3.2. legt – kort weergegeven – aan de vordering ten grondslag dat de door toegepaste verrekening in strijd is met de wet en de toepasselijke cao. Subsidiair is verrekening van een negatief vakantiesaldo volgens in strijd met de redelijkheid en billijkheid en goed werkgeverschap. heeft namelijk op geen enkele wijze invloed kunnen uitoefenen op het genoten vakantieverlof, anders dan een andere datum van ontslag te kiezen. Dat zou hebben geleid tot een inkomensgat. stelt in de dagvaarding dat het door ingehouden brutobedrag inclusief emolumenten € 4.630,44 bedraagt, maar op de zitting heeft hij erkend dat het door genoemde bedrag van € 3.980,44 bruto juist is.

3.3. betwist de vordering. voert aan – samengevat – dat op grond van wettelijke regels de schoolvakanties worden vastgesteld en een schooljaar van 1 augustus tot 1 augustus loopt. De cao herhaalt de looptijd van het schooljaar en bepaalt dat leraren gedurende de schoolvakanties vakantieverlof genieten. Het is de keuze van geweest om de arbeidsovereenkomst per 1 september 2022 op te zeggen. Die keuze houdt verband met zijn 40-jarig jubileum per 23 augustus 2022. Daardoor is hij gedurende het schooljaar 2022/2023 één maand (augustus 2022) in dienst geweest. Zijn aanspraak op verlofdagen moet dus worden bepaald op basis van artikel 14.1 lid 2 van de cao. Omdat meer vakantie heeft genoten dan opgebouwd, mag de te veel opgenomen vakantiedagen verrekenen. voert daarnaast verweer tegen het gevorderde bedrag en de wettelijke verhoging.

4. De beoordeling

4.1. De kantonrechter moet beoordelen of bij het einde van de arbeidsovereenkomst een negatief verlofsaldo van mag verrekenen.

4.2. legt primair aan zijn vordering ten grondslag dat het negatieve vakantiesaldo ten onrechte met het loon is verrekend, omdat een werkgever in beginsel verplicht is het loon te voldoen als een werknemer de overeengekomen arbeid niet heeft verricht.¹ De kantonrechter volgt hierin niet. heeft vakantie genoten met doorbetaling van loon en met opbouw van vakantiedagen. De situatie van het door hem genoemde wetsartikel doet zich hier niet voor. Er is geen sprake van een eenzijdig door vastgestelde periode waarin niet hoefde te werken of van een bedrijfssluiting waardoor was verhinderd om de overeengekomen arbeid te verrichten en in feite

¹ Artikel 7:628 van het Burgerlijk Wetboek (BW).

geen verlof heeft genoten. Op grond van de wet, een ministeriele regeling en de cao gelden in het belang van het onderwijs vastgestelde vakantieperiodes. Daaraan zijn zowel gebonden. heeft deze vakantieperiodes altijd verlof genoten; dat was voor de zomervakantie van 2022 die tot en met 28 augustus 2022 liep, niet anders.

4.3. Beide partijen beroepen zich vervolgens op een verschillende uitleg van een cao bepaling.² Deze bepaling regelt het vakantieverlof voor directie en leraren en luidt, voor zover van belang, als volgt:

1. *De werknemer die behoort tot de functiecategorie directie, dan wel tot de functiecategorie leraar, geniet:*
 - a. *gedurende de schoolvakanties en 5 extra, door de werkgever in overleg met de (G)MR vastgestelde, dagen vakantieverlof met behoud van bezoldiging;*
 - b. *buiten de in lid a genoemde periodes geen vakantieverlof.*
2. *De werknemer die niet gedurende het gehele schooljaar in dienst is van de instelling, maakt aanspraak op een aantal dagen vakantieverlof, dat wordt berekend volgens de formule:*
(W x I,15) – (S). In deze formule is:
 - W: het aantal (delen van) weken dat de werknemer in dienst is gedurende het schooljaar;*
 - S: het aantal schoolvakantiedagen dat valt in de periode dat de werknemer is benoemd, exclusief de algemeen erkende feestdagen zoals genoemd in bijlage 4 van deze cao. (...)*

Partijen zijn het erover eens dat onder 'schooljaar' wordt verstaan de periode van 1 augustus van een jaar tot 1 augustus van het daaropvolgende jaar.

4.4. Volgens moet in lid 2 van voormelde bepaling een waarborg worden gelezen voor een minimumaanspraak van een werknemer die op basis van een tijdelijk contract gedurende het schooljaar in dienst is getreden. Volgens heeft zij op grond van deze bepaling een verrekeningsbevoegdheid als de werknemer niet het gehele jaar in dienst is geweest en op grond van de formule een negatief verlofsaldo heeft. Partijen betwisten over en weer de uitleg die de ander aan deze bepaling heeft gegeven. De kantonrechter overweegt als volgt.

4.5. Op grond van vaste rechtspraak geldt voor de uitleg van een cao de zogenoemde cao-norm. Deze houdt in dat aan een bepaling van een cao een uitleg naar objectieve maatstaven moet worden gegeven, waarbij in beginsel de bewoordingen van die bepaling, gelezen in het licht van de gehele tekst van de cao, van doorslaggevende betekenis zijn, zodat het niet aankomt op de bedoelingen van de partijen die de cao tot stand hebben gebracht, voor zover deze niet uit de daarin opgenomen bepalingen kenbaar zijn, maar op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin de cao is gesteld. Bij deze uitleg kan onder meer acht worden geslagen op de elders in de cao gebruikte formuleringen en op de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. Ook de bewoordingen van de eventueel bij de cao behorende schriftelijke toelichting moeten bij de uitleg van de cao worden betrokken. Indien de bedoeling van de partijen bij de cao naar objectieve maatstaven volgt uit de cao-bepalingen en de eventueel daarbij behorende schriftelijke toelichting, en dus voor de

² Artikel 14.1 lid 1 en 2 van de cao VO 2022/2023.

individuele werknemers en werkgevers die niet bij de totstandkoming van de overeenkomst betrokken zijn geweest, kenbaar is, kan ook daaraan bij de uitleg betekenis worden toegekend.

4.6. Uit de bewoordingen en opzet van de hiervoor geciteerde cao bepaling in samenhang met de betekenis van het begrip 'schooljaar' volgt (voor zover relevant) dat een werknemer die tijdens een heel schooljaar van 1 augustus tot 1 augustus van het jaar erop in dienst is, alle schoolvakanties verlof heeft en dat een werknemer die niet tijdens het gehele schooljaar van 1 augustus tot 1 augustus van het jaar erop in dienst is, aanspraak heeft op een evenredig vakantieverlof, welk vakantieverlof wordt berekend aan de hand van de formule. Hieruit blijkt niet dat sprake is van een minimaanspraak op verlofdagen van een werknemer die niet het hele schooljaar in dienst is geweest. Ook blijkt daar niet uit, zoals door is betoogd, dat deze bepaling alleen zou zijn bedoeld voor tijdelijke, kortdurende arbeidsovereenkomsten. De woorden 'het gehele schooljaar' slaan op de periode van 1 augustus van een jaar tot 1 augustus van het volgende jaar en dat betreft dus elke werknemer, zowel een werknemer die voor het eerst en korter dan een jaar in dienst is als een werknemer die al langer dan dat schooljaar in dienst is en gedurende het schooljaar uit dienst gaat.

4.7. heeft met ingang van 1 september 2022 de arbeidsovereenkomst opgezegd, waardoor hij één maand in het nieuwe schooljaar 2022/2023 in dienst is geweest. Dat betekent dat de aanspraak van op vakantieverlof over het nieuwe schooljaar terecht heeft vastgesteld aan de hand van de hiervoor geciteerde formule. was immers niet het gehele (nieuwe) schooljaar in dienst van

4.8. beroept zich verder op de volgens hem merkwaardige gevolgen van deze uitleg, maar de kantonrechter volgt hem daarin niet. Onder het oude recht³ is al uitgemaakt dat met een dergelijke voorziening is voldaan aan de normen die in ons rechtsbestel voor werknemers (en ambtenaren) gelden met betrekking tot het recht op vakantie. In het belang van het onderwijs is voorzien in vastgestelde vakantieperiodes waarin verlof moet worden genoten. Bovendien is zijn evenredige verlofaanspraak het gevolg van de eigen keuze van om de arbeidsovereenkomst per 1 september 2022, dus tijdens het nieuwe schooljaar, te beëindigen.

4.9. Vervolgens komt de vraag aan de orde of het negatieve vakantiesaldo van mocht verrekenen met de eindafrekening. Anders dan heeft aangevoerd, kan in de cao bepaling geen verrekeningsbevoegdheid worden gelezen. Een evenredige verlofopbouw of -aanspraak brengt niet per definitie een verrekeningsbevoegdheid met zich. Deze uitleg van wordt dan ook niet gevolgd.

4.10. baseert zich verder op de wet⁴, maar de door haar bedoelde bepalingen bieden geen grondslag voor verrekening van een negatief verlofsaldo.

4.11. Ten slotte beroept zich op de rechtspraak over onverschuldigde betaling: het opnemen van verlofdagen voordat deze zijn opgebouwd komt neer op een voorschot op het loon en als de werknemer vervolgens uit dienst treedt voordat de bij wijze van voorschot opgenomen dagen zijn opgebouwd, moet dit loon worden geacht onverschuldigd te zijn betaald door de werkgever. De werkgever kan de tegenwaarde van de teveel opgenomen

³ Centrale Raad van Beroep, AB2690, JB 2001/217 r.o. 5.1.

⁴ Artikel 7:632 e.v. BW.

verlofdagen daarom in beginsel bij het einde van het dienstverband terugvorderen van de werknemer en verrekenen.⁵ De kantonrechter volgt deze rechtspraak, omdat deze redenering past in het wettelijk stelsel waarbij vakantiedagen worden opgebouwd als er aanspraak is op loon en worden uitbetaald in geld als deze bij het einde van het dienstverband niet zijn opgenomen.⁶ stelt naar het oordeel van de kantonrechter terecht dat zonder verrekeningsmogelijkheid van een evenredig bepaald negatief vakantiesaldo de bepaling van artikel 14.1 lid 2 een dode letter zou zijn. In dit geval heeft verlofdagen genoten die hij nog niet had opgebouwd. Zijn loon is tijdens de vakantie doorbetaald, maar bij wijze van voorschot. Vervolgens is uit dienst getreden terwijl de opgenomen vakantiedagen nog niet waren opgebouwd. Dat betekent dat het loon over het negatieve verlofsaldo onverschuldigd aan heeft betaald. Zij kan dit op zichzelf van terugvorderen en verrekenen via de eindafrekening.

4.12. Verrekening is dus mogelijk, maar kan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar of in strijd met de eisen van goed werkgeverschap zijn. Volgens is dat het geval, wat gemotiveerd is weersproken door. Ter onderbouwing stelt dat hij op geen enkele wijze invloed heeft kunnen uitoefenen op het genoten vakantieverlof anders dan tegen een andere datum zijn arbeidsovereenkomst op te zeggen en dat hij bij opzegging tegen het einde van het schooljaar met een inkomensgat zou worden geconfronteerd. Tijdens de zitting heeft hij daaraan toegevoegd dat hij niet is gewaarschuwd voor verrekening van een negatief verlofsaldo. gaat er echter aan voorbij dat enerzijds het een bewuste keuze van hem was om per 1 september 2022 op te zeggen terwijl hij wist dat het schooljaar tot 1 augustus 2022 liep, en anderzijds ook geen invloed heeft op de vastgestelde vakantieperiodes en daaraan is gebonden. Van een situatie dat de werkgever de vakantie overeenkomstig de wens van de werknemer vaststelt⁷ en voor toekenning daarvan op duidelijke en voor geen redelijk misverstand vatbare wijze afspraken moet maken over de gevolgen van een negatief vakantieverlof, is dan ook geen sprake. is weliswaar niet door gewaarschuwd voor een negatief verlofsaldo, maar daar staat tegenover dat hij 40 jaar in dienst was, wist dat een schooljaar van 1 augustus tot 1 augustus liep en bekend was met het systeem van vastgestelde vakantieperiodes. Bovendien heeft hij niet gesteld en concreet gemaakt dat hij anders zou hebben gehandeld, bijvoorbeeld door juist langer te werken, als hij wel was gewaarschuwd of dat hij anders de drie resterende dagen van augustus 2022 zou hebben gewerkt. Verder heeft niet toegelicht waarom een opzegging per 1 augustus 2022 zou leiden tot een inkomensgat. Voor zover bedoelt dat hij bij opzegging tegen het einde van het schooljaar geen recht zou hebben gehad op de jubileumgratificatie, is dat juist en is het alleszins begrijpelijk dat hij tegen 1 september 2022 heeft opgezegd, maar het als gevolg daarvan ontstane negatieve verlofsaldo en de verrekening daarvan kan hij dan niet tegenwerpen aan

4.13. Ook het betoog van lat sprake was van een opzegtermijn van drie maanden waardoor hij per 1 september 2022 moest opzeggen en dus geen andere keuze had en het daarom onredelijk is een negatief verlofsaldo te verrekenen, wordt niet gevolgd. Zoals ook tijdens de zitting heeft verklaard hadden daarover afwijkende afspraken kunnen worden gemaakt. Daarbij geldt dat anders dan die aanspraak

⁵ Artikel 6:203 en 6:127 BW en vgl. onder andere ECLI:NL:RBLIM:2018:2261 en ECLI:NL:RBNHO:2018:4745.

⁶ Artikel 7:634 en 7:641 BW.

⁷ Artikel 7:638 lid 2 BW.

kon maken op de jubileumgratificatie, geen enkel belang had bij opzegging tegen 1 september 2022.

4.14. De slotsom is dat de door aangevoerde feiten en omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn en niet maken dat de verrekening van het negatieve verlofsaldo met de eindafrekening door naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar of in strijd met de eisen van goed werkgeverschap is. De vordering van zal gelet op het voorgaande worden afgewezen.

4.15. De kantonrechter ziet in de aard en het principiële karakter van de zaak aanleiding om de proceskosten tussen partijen te compenseren.

5. De beslissing

De kantonrechter:

5.1. wijst de vordering af;

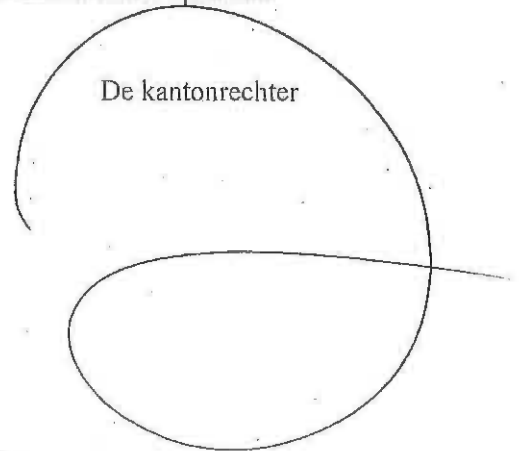
5.2. compenseert de proceskosten tussen partijen in die zin dat iedere partij de eigen proceskosten draagt.

Dit vonnis is gewezen door mr. I.H. Lips en op bovengenoemde datum in het openbaar uitgesproken in aanwezigheid van de griffier.

De griffier

De kantonrechter

VOOR FOTOKOPIE CONFORM
AFGEGEVEN
de griffier

Smart